

Tenasüh İddiasının Bâtıl Olduğunu Gösteren Deliller

Bütün semavî dinlerin akîde ve esaslarına zıd düşen **tenasüh** fikrinin hiçbir ilmi istinadı yoktur. Tenasüh fikrini iddia edenlerin sayısı, dünya nüfusu içerisinde istatistikî değerlendirmelere giremeyecek kadar azdır.

Bu iddiayı çürüten delillere geçmeden önce şunu belirtelim:

Kâinata yıldızlardan zerrelere kadar her ferd, her mahlûk mutlak bir irâdenin, ihatalı bir ilmin, kahrî bir kudretin tasarruf ve hâkimiyeti altındadır; bir nizâmın esiridir. Yâni, bütün mevcudat, Allah'ın tedbir ve tanzimiyle konup kaldırılmaktadır. O'nun mutlak ilim ve iradesiyle vazife görmektedir. O haşmetli güneşlerin, o uçsuz bucaksız sistemlerin, yaratıldıklarından bu yana "*Kemâl-i intizam ve hikmet ile bir saniye kadar şaşımaya hareket etmeleri ve vazife görmeleri*" gösteriyor ki, ruhlar ve bedenler başıboş olamaz, bu nizâma muhalefet edemezler. Ruhu, bu nizâmın dışına çıkararak tenasüh iddiası, hikmet-i İlâhiyye'ye tamamen zıt ve Allah-u Azimüşşân'ın lütuf, kerem, ihsan ve inayeti gibi kudsî sıfatlarına büyük bir iftiradır.

Evet, Cenâb-ı Hakk'ın hikmet ve rahmeti bu çirkin hurafeyi reddeder. İnsanı âleme halife ve sultan yapan, yer ve gökleri onun emrine veren, âlemin özü ve özeti olarak onu en yüksek fitratta, en mükemmel surette, eri geniş ve külli istidatta yaratan Kudret-i İlâhiyye, bu mahiyetteki bir ruhu hiç, binler derece aşağıya düşürerek farelerin, köpeklerin, yılanların... daha ayıbı maymunların cesetlerinde dolaştırır mı? Adalet ve hikmeti, rahmet ve şefkati, lütuf ve ihsanı buna müsaade eder mi? Bu hâl, O Hakîm-i Zülcelâl'in, -hâşâ- şanına yakışır mı?

Dinimiz, insanlara o kadar ehemmiyet vermiştir ki, kabirlerinin çiğnenmesine bile müsaade etmemiştir. Kabristanlardaki kemikleri ve o kemikleri misafir eden toprakları çiğnemeye müsaade etmeyen Hak Teâlâ, hiç insan ruhunu, hayvanların cesetlerinde barındırır mı?

*Kendisine, "**Köpek!..**" denildiğinde kızan insanoğlunun ruhunu, Cenâb-ı Hak hiç köpek cesedine sokup da oğlunun kapısına bağlatır mı? Yahut eşeğin bedenine sokup, oğlunu ona bindirir mi? Bu iğrenç safsataya inanan bir insana, hiç "**İnsan**" denilebilir mi?*

Tenasüh iddiası, Cenâb-ı Hakk'ın vaadine de muhaliftir. Zira Cenâb-ı Hakk'ın emir ve nehiyelerinin icabı mutlaka tahakkuk edecektir. Mü'minlere Cennet'i va'd etmiştir ve bu va'dini yerine getirecektir. Ulûhiyyetini inkâr eden şerir insanları, kâfir ve münafıkları da ebedî azâb ile cezalandıracaktır. Ne mü'minler mükâfatsız kalacaklar, ne de kâfir ve münafıklar, tenasüh iddialarıyla azâbtan kurtulabileceklerdir.

Tenasüh iddiası, peygamberlerin gönderilmeleri ve semavî kitapların indirilmeleri

hakikati ile de bağdaşamaz. Eğer ruhlar, dünyada başıboş bırakılsalar ve hareketlerinde serbest olsalardı, peygamberlerin gönderilmelerine ve kitapların inzaline ihtiyaç kalmazdı. Peygamberlerin en büyük dâvaları, Allah'ın varlığı ve birliğinden sonra ebedî hayattır, âhiret hayatıdır. Cenâb-ı Hak onları, insan nevinin terakki ve tekâmülünü te'min etmek, beşerin nazarını ebedî hayata çevirmek için göndermiştir. Hâlbuki tenasüh, peygamberlerin gönderilmesi ve kitapların indirilmesi hakikatlarıyla tam bir tenakuz içindedir.

İnsanın mükerrem bir mahlûk olarak yaratıldığını, semâvât ve arzın, gece ve gündüzün, hayvan ve nebatların onun emrine verildiğini, küre-i arza halife tâyin edildiğini, "*Ahsen-i takvîm*"de, mümtaz bir surette yaratıldığını, bir kısım meleklerin, onu gözetmek ve muhafaza etmek için çalıştırıldıklarını, bakî bir hayata mazhar kılındığını, mü'minlerin ebedî olarak cennette, kâfirlerin cehennemde kalacaklarını bildiren Kur'ân-ı Mübîn de tenasüh iddiasını tamamen reddetmektedir...